

JUSTITSMINISTERIET

Civil- og Politiafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 19. februar 2009
Kontor: Politikontoret
Sagsnr.: 2008-150-0871
Dok.: RPH40097

Hermed sendes endelig besvarelse af spørgsmål nr. 1132 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 15. september 2008.

Brian Mikkelsen

/

Barbara Bertelsen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 1132 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Ministeren bedes redegøre for de svenske retningslinier for håndteringen af mulige ofre for menneskehandel, herunder om de mulige ofre altid kommer til at tale med en socialarbejder i enrum, eller kun hvis de siger ja til, at de er ofre og ønsker at tale med en socialarbejder.”

Svar:

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet følgende udtalelse fra Rigspolitiet, hvortil der henvises:

”Det svenske Justitsministerium har over for Rigspolitiet oplyst, at svensk politi i vidt omfang er forpligtet til at samarbejde med de sociale myndigheder med henblik på at sikre, at de personer, der har behov for og ret til at modtage hjælp, får tilbud herom.

Hvorvidt en samtale med de sociale myndigheder sker i enrum afhænger til dels af, om den relevante person er frihedsberøvet eller ikke.

Hvis en person er frihedsberøvet som sigtet i en sag, vil det således være op til förundersökningsledaren, som i Danmark svarer til politiet, at afgøre, i hvilket omfang man bør tillade kontakt til andre personer end en beskikket forsvarer.

Ofre for forbrydelser vil efter omstændighederne have mulighed for at tale med en repræsentant for de sociale myndigheder, og det vil være op til de sociale myndigheder at afgøre, under hvilke former en samtale skal finde sted.

Såfremt et offer for en forbrydelse f.eks. er frihedsberøvet med henblik på udvisning, er der som regel intet til hinder for, at de sociale myndigheder tager kontakt til den pågældende. Den enkeltes egne ønsker tillægges i den forbindelse væsentlig betydning.”